

[Martin Glerup]

formation i forbindelse med et EF-direktiv på området i 1993.

Svar (8/5 91):

**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Bemærkningerne til apotekerloven fastslår, at der til apotekernes virksomhedsområde knytter sig en naturlig pligt til information og service, der retter sig både til publikum og til medicinalpersoner. Informationsopgaven over for publikum vedrører bl.a. oplysning om korrekt anvendelse, holdbarhed og opbevaringsforhold for lægemidler.

Hertil kommer, at Sundhedsstyrelsen har fastsat regler om mærkning af trafikfarlige lægemidler og om mærkning med advarsler mod andre særlige typer af lægemidler.

Såvel Apotekerforeningen som enkelte apoteker har taget initiativ til forsøgsprojekter om forbedret information til kunderne. Bedst kendt er nok Apotekerforeningens projekt om udlevering af informationsedler til kunderne. Apotekerne konkluderer i deres evaluering af projektet, at disse informationssedler blev godt modtaget af forbrugerne.

Det konkluderes i øvrigt i Apotekerforeningens evalueringsrapport, at lægerne for brugerne er den vigtigste kilde til lægemiddelinformation. Jeg skal i den forbindelse præcisere, at den behandlende læge er hovedansvarlig for at informere sine patienter om de ordinerede lægemidler. Den informationsvirksomhed, som apotekerne udfører, skal ses som et supplement til den behandlende læges.

Så vidt det er Sundhedsministeriet bekendt, er flere af apotekernes informationsprojekter blevet forlænget. Det indicerer, at de indvundne erfaringer efter de involveredes vurdering har været positive.

**Spm. nr. S 521**

Til *sundhedsministeren* (2/5 91) af:

**Martin Glerup (S):**

»Hvordan vil ministeren sikre, at borgerne får bedre information i forbindelse med medicinkøb, således at fejlmedicinering og for brugerne uønskede/uforudsete bivirkninger forebygges?«

**Begrundelse**

Det er meget vigtigt, at borgerne får klar besked om, hvordan medicinen virker, og hvilke bivirkninger der eventuelt er forbundet med anvendelsen af et givet præparat. Det forventede EF-direktiv i 1993 vil formentlig indeholde retningslinjer for udvidet skriftlig information, hvorfor det er forståeligt, at Danmarks Apotekerforening ikke på nuværende tidspunkt er indstillet på at opbygge et særskilt dansk system på dette område, men efter min opfattelse er det vigtigt, at informationsindsatsen styrkes også i den mellemliggende tid.

Der henvises i øvrigt til begrundelsen for spørgsmål nr. S 520.

Svar (8/5 91):

**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Efter en ændring fra 1987 til et af EF's lægemiddeldirektiver vil alle nye lægemidler indeholde en forbrugervejledning i form af en indlægsseddel fra den 1. januar 1992. Fra den 1. januar 1993 vil der være indlægsseddel til alle lægemidler, for hvilke der søges godkendt væsentlige ændringer. Direktivet fastslår, hvilke informationer indlægssedlen som minimum skal indeholde.

Med henblik på at harmonisere indholdet af indlægssedlerne har Kommissionen i 1990 fremsat et direktivforslag om etikettering af og indlægssedler til lægemidler. Dette forslag uddyber og præciserer de oplysninger, der skal være på indlægssedlen. Forslaget kan først forventes vedtaget i slutningen af 1992.

Det er min opfattelse, at en indlægsseddel med skriftlig information til patienterne om det lægemiddel, patienten skal anvende, vil indebære en væsentlig forbedring af lægemiddelinformationen. Det er dog samtidig min opfattelse, at der ikke er behov for nye særskilte initiativer i tiden, indtil reglerne om indlægssedler i lægemiddelpakningerne træder i kraft.

Jeg er helt tryk ved, at lægerne og apotekerne, også indtil der kommer indlægssedler i pakningerne, som hidtil varetager informationsopgaven på fuldt kvalificeret vis.

**Spm. nr. S 522**

Til *justitsministeren* (3/5 91) af:

**Tove Lindbo Larsen (S):**